

gen Tro paa, at det vil naa Maalet. Jeg skal derfor vedblivende tilraade, at man ikke sammenblander disse Sager, men vælger et særligt Udvalg til at forhandle om den nye foreliggende Sag og derimod henviser Regjeringsforslaget til det Udvalg, der allerede er nedsat angaaende Forslaget til Forpagtningsloven.

Fischer: Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at der ikke foreligger noget Regjeringsforslag, som der nu kan blive Tale om at henvisse til et Udvalg. Der er blevet nedsat et Udvalg angaaende det af Regjeringen forelagte Forslag angaaende Forpagtninger af Bøndergaardene paa 50 Aar; men de to andre Lovforslag om Fæsteforholdet, der foreligge, ere begge fremkomne ved det private Initiativ og staa altsaa i saa Henseende fuldkommen lige med hinanden. Jeg har fundet det naturligt, at Thinget vilde henvisse de Forslag, der i denne Samling maatte fremkomme angaaende Fæstefagen, til det samme Udvalg, og jeg har derhos ligefrem fundet mig bunden til at fremsætte Forslag derom, fordi det her i Thinget, da Forslaget om Udvalget med Hensyn til Lovforslaget om Bøndergaardforpagtninger fremkom, udtryffelig blev udtalt — og det vistnok ogsaa med Tanke ikke blot om det følgende Lovforslag, men ogsaa om et Lovforslag som det, jeg har tilladt mig at fremsætte, for Die —, at Udvalget burde være temmelig stort, for at man kunde overgive alle Sager af samme Bessaffenhed til dette. Det er jo ogsaa en Fremgangsmaade, som dette Thing, for at kunne fremme Sagerne paa den hurtigste og hensigtsmæssigste Maade, pleier at følge — og jeg tror med god Føie —, at det overgiver Sager af ensartet Bessaffenhed, f. Ex. Ranningslovforslag, til det samme Udvalg. Naar der foreligger Indstillinger for Thinget fra de samme Mænd i de forskjellige med hinanden beslægtede Sager, saa er det sandsynligt, at der vil komme Enhed frem i Thingets Opfattelse af disse Sager. Hvad særlig de tre Forslag angaar, som der nu er Spørgsmaal om, da maa jeg for mit Vedkommende anse det for saameget mere ønskeligt, at man holder sig til eet Udvalg, som der ikke kan

være Tale om at sætte dem alle tre igjennem paa een Gang.

Scholer: Det var ganske vist en Fortællelse af mig, naar jeg fornylig betegnede det Lovforslag, der er opført paa Dagsordenen under det næste Nummer, som et Regjeringsforslag. Det Lovforslag, der allerede er gaaet her igjennem Thinget og som er henvist til et Udvalg, er imidlertid et Regjeringsforslag, og den næste Sag paa Dagsordenen staaar i saa nøie Forbindelse med samme, at det er naturligt at henvisse den til det samme Udvalg. En helt anden Sag er det derimod med det Lovforslag, der her er Spørgsmaal om. Der som det havde været et Regjeringsforslag, saa havde Forholdet stillet sig anderledes. Men Regjeringen kunde jo dog aldrig falde paa samtidigt at forelægge to Lovforslag, der saa at sige indeholdt to Modsetninger, en Reformering af Fæstevæsenet og et Forslag til Fæstets Overgang til Selveiendom; dette er to forskjellige Ting. Jeg maa derfor vedblivende tilraade at henvisse den Sag, hvorom der her er Tale, til et særligt Udvalg.

Rasmussen: Jeg skal endnu kun tilføje mig at tilføje, at hvad der end bliver af det Lovforslag, hvorom der her er Tale, saa er det jo efter Regjeringens Mening ligesuldt nødvendigt, at Forslaget til Forpagtningsloven bliver vedtaget. Det kan jo dog heller ikke gaa an at tilbageholde Lovforslaget angaaende Forpagtningerne i mindst 10 Aar — vi maa huffe paa, at det nylig behandlede Lovforslag efter Forslagsstillervens egen Mening først skal træde i Kraft om 10 Aar — og i disse 10 Aar altsaa at fortsætte med Forpagtningerne paa en Maade, som den nuværende Regjering selv finder ikke er rigtig. Jeg kan derfor slet ikke indse, hvorfor Forslaget om Forpagtningsloven i mindste Maade skal kuyttes samme med Forslaget om Fæstefløsningsloven. Forslaget til Forpagtningsloven maa tværtimod efter min Meneng fremmes saa hurtigt, som muligt. Den ærede Kongevalgte Forslagsstiller (Fischer) har med rene og klare Ord sagt, at han Intet vilde have med Forslaget til Forpagtningsloven at gjøre,